

**DUMITRU TRUFIN —
HORTICULTOR**

**CONTRIBUȚIA SA
LA DEZVOLTAREA UNOR
GRĂDINI BOTANICE
UNIVERSITARE**

TRAIAN I. ȘTEFUREAC



Cercetarea botanică privind organizarea colecțiilor de plante vii, indigene, și exotice, și întreținerea acestora în grădinile botanice universitare cu serele lor, reclamă colaborarea strânsă dintre cadrele de cercetare și acelea didactice ale catedrelor de profil cu tehnicienii horticoli specializați în acest scop.

În numărul restrâns dintre aceștia, un loc de seamă l-a ocupat grădinarul șef DUMITRU TRUFIN, care timp de peste 30 de ani a activat la instituțiile de acest gen în biologie.

Născut la 16.X.1905 la Rădăuți (jud. Suceava), ca fiu de meseriaș (EMANOIL și EUFROSINA-casnică, lipsiți de avere și cu numeroși copii), termină în localitatea natală primele clase primare. Fiind orfan de război (tatăl său a căzut în luptele din 1917), D. TRUFIN a fost luat de către Orfelinatul de la Mihăileni (fostul județ Dorohoi), în care a fost adăpostit pînă în anul 1921. În 1922 a fost repartizat la cursurile de grădinari de pe lângă Școala de agricultură și horticultură a Ministerului Agronomiei și Domeniilor de la Suceava, urmînd (1922—1924) cursurile de specializare în horticultură și totodată un curs teoretic de 5 clase pe care-l termină cu media generală de 10, la toate obiectele.

Între anii 1924—1927, efectuează un stagiul de practică la Grădina botanică a Universității cernăuțene sub conducerea prof. dr. M. GUȘULEAC, director al grădinii, secondat de asist. univ. E. ȚOPA, obținând (1932) calificarea specială pentru grădinile botanice, stagiul care i-a fost hotărâtor în formația sa profesională și numit grădinar, post în care a funcționat pînă în anul 1940. Un scurt timp a funcționat apoi în cadrul Facultății de Politehnică din Iași.

În anul 1941 este transferat la Grădina botanică a Universității din București, la care a funcționat sub conducerea aceluiași director ca și a succesorului acestuia ocupînd postul de tehnician horticol I pînă la pensionare (1966).

Muncitor și priceput, D. TRUFIN s-a format și s-a specializat, sub îndrumarea cadrelor de conducere și a personalului științific, atît la însușirea temeinică a tehnicii de cultură a plantelor exotice (ecuatoriale, tropicale și subtropicale) din sere, cît și a celor indigene sau unele acclimatizate în grădinile botanice, sub cerul liber, preocupare practică care reclamă cunoștințe botanice pe baze de ecologie.

Cu deosebită predilecție, D. TRUFIN s-a ocupat îndeosebi de cultura pretențioasă (ca substrat, temperatură, umiditate, luminozitate etc.) a plantelor carnivore, ericaceelor, ca și a orhideelor și a palmierilor. Acestora le acorda tehnica adecvată, asigurîndu-le condiții ecologice necesare, întreținerea lor optimă și modul lor de înmulțire. Prin contribuția sa, Grădina botanică din capitală, de sub conducerea prof. dr. M. GUȘULEAC, posedă, încă pe atunci, singura colecție mai mare din țară, de diferite specii de plante carnivore (insectivore).

Colaborează (alături de ION MANACH) la publicarea articolului „Înmulțirea vegetativă prin butași a stufului italian (*Arundo donax* L.) în vederea plantării lui în Delta Dunării“ (Natura, nr. 6, 1955) și la cataloagele de semințe.

Prin formația sa profesională și practica îndelungată de peste trei decenii în horticultura specială a grădinilor botanice, D. TRUFIN a devenit un horticultor bine cunoscut și mult apreciat.

Are meritul de a-și fi însușit tehnica și modul de cultură a unor plante exotice, metode de altoire a citricelor, creșterea palmierilor în sere și apartamente ca și cultura diferitelor plante horticole în parcuri și grădini. A colaborat, un timp, cu peisajistii din rețeaua căilor ferate ș.a. și a fost membru al Asociației horticultorilor din România.

Colecțiile de plante exotice din sere, constituind muzee vii, au fost și sînt admirate de numeroși vizitatori din țară și de peste hotare. Ele sînt de un deosebit interes științific, didactic și instructiv-edililar.

Conștiincios și dornic de a-și însuși noi cunoștințe botanice și tehnica culturilor de plante, D. TRUFIN a contribuit substanțial la dezvoltarea și prestigiul grădinilor botanice universitare în care a activat.

În clipele grele și-a adus cu sacrificii contribuția la salvarea și îngrijirea culturilor din sere și grădină în urma bombardamentului din 1944 pe urma căruia colecțiile de plante au avut mult de suferit.

Caracterizările făcute de către cadrele de conducere ale grădinilor universitare și ale specialiștilor din instituțiile în care a activat cu în-

treaga dăruire sînt elogioase și ele relevă faptul, că aceste calități ale sale aveau la bază munca punctuală și ordonată pe care a desfășurat-o în tot decursul vieții sale profesionale.

Rezultatele muncii și a înfăptuirilor sale, i-au adus, în mai multe rînduri, acordarea de prime, iar cu prilejul sărbătoririi centenarului Grădinii botanice a Universității din București (1961) i s-a acordat medalia „Ordinul Muncii“.

Fire modestă, atașat celor buni și mulți, D. TRUFIN și-a îndeplinit cu abnegație meseria pe care și-a ales-o și pe care pentru el ca și pentru instituțiile cărora le-a aparținut i-au adus întreaga mulțumire în viață și binemeritate aprecieri.

DUMITRU TRUFIN a decedat la 21.X.1978 în vîrstă de 73 de ani fiind înhumat în Cimitirul Crîngași.

Plantele pe care le-a îngrijit cu dragoste față de natură, oameni și frumos și care se păstrează și astăzi în serele Grădinii botanice ale Universității din București, ne vor aminti mereu de numele și contribuția sa.